

ПИТАННЯ САМОГУБСТВА У ТВОРІ «МІФ ПРО СІЗІФА» АЛЬБЕРА КАМЮ

*Ногас А., студент Національного університету «Львівська політехніка»,
(IHEM), email andrii.nohas.ev.2023@lpnu.ua*

Анотація: У своєму есе «Міф про Сізіфа» Альбер Камю досліджує тему самогубства, що своєю чергою є поняттям життя та смерті. Він називає це «головним питанням філософії», та намагається поглянути на дане твердження через призму абсурду.

Ключові слова: Камю, самогубство, абсурд.

THE PROBLEM OF SUICIDE IN ALBERT CAMUS' PHILOSOPHICAL ESSAY «THE MYTH OF SISYPHUS. AN ABSURD REASONING»

*Nohas A., National University "Lviv Polytechnic" (INEM),
email andrii.nohas.ev.2023@lpnu.ua*

Abstract: In the essay 'The Myth of Sisyphus', Albert Camus explores the problem of suicide, which develops the concept of life and death. The philosopher underlines it as 'the main question of philosophy' and tries to articulate it into affirmative prism of absurdity.

Keywords: Camus, suicide, absurdity, Sisyphus.

"Абсурд має сенс лише тоді коли з ним не погоджуються. Існує один очевидний факт, який видається цілком моральним, а саме: людина завжди є жертвою істин, які вона сповідує, і це стосується не лише її власного досвіду, а й глибини її існування".

У своїй праці «Міф про Сізіфа» Альбер Камю розглядає давньогрецький міф про Сізіфа, якого боги прирекли на вічне заковчування каменя на гору, звідки він незмінно скочувався вниз, адже не існує жакливішої кари, ніж марна й безплідна праця. Цей міф слугує метафорою абсурдності людського існування. Камю стверджує, що життя саме по собі не має сенсу і що ми стикаємося з абсурдом, коли намагаємося знайти в ньому логіку і мету. Автор хоче донести, що абсурд, як і інші великі діяння впливає із мізерних джерел, тому світ абсурду «видобуває свої чесноти з цього жалюгідного народження».

Камю каже: «існує лише одне по-справжньому важливе філософське питання – питання самогубства. Вирішити, чи варте життя того, щоб його прожити, означає відповісти на головне питання філософії». Це питання є центральним у його роздумах про абсурд. Камю вважає, що людина повинна прийняти абсурдність життя і знайти в ньому свободу. Альбер стверджує, що думки про самогубство можуть з'явитися у будь-якої здорової людини в будь-якому моменті життя. Пояснюючи бажання позбутися існування можна вказати на потяг до небуття, роздуми над сенсом існування, депресію, тривогу стрес або інші психічні розлади, які також можуть призвести до таких думок. Емоційний біль може бути настільки сильним, що людина може бачити самогубство як єдиний вихід. Також дуже цікавою є думка Альбера Камю, щодо передумов самогубства, а саме, що в людині накопичується погане, наприклад після втрати коханої людини, воно її "точить" і в результаті виривається, подібно хижаку з

кущів і людина пускає кулю собі в скроню. Померти з власної волі – значить визнати, хай навіть мимовільно, відсутність глибокого сенсу життя, безглуздість повсякденності.

На думку Камю, Сізіф є символом абсурдної людини. Іншими словами, це людина, яка живе в постійній боротьбі між своїм сприйняттям безглуздості світу і бажанням знайти сенс свого існування. Вона відчуває себе вільною, але водночас обтяженою нелюдністю навколишньої реальності. Ця людина, прийнявши абсурд, може знайти нові можливості для життя, всупереч його безглуздості. Камю пише: «Щастя й абсурд — діти однієї й тієї ж землі. Вони нерозлучні. Помилково було б запевняти, що щастя неодмінно народжується з відкриття абсурду. Проте буває почуття абсурду народжується від щастя». Це підкреслює, що незалежно від того, наскільки абсурдною ситуація, люди можуть знайти радість і сенс, якщо вони приймають свою долю і живуть тут і зараз. Прийнявши абсурд, людина може позбутися ілюзій і жити повноцінним життям. Таким чином, значення роботи Сізіфа щодо повторюваності наших дій, у творі Камю полягає в тому, що, попри безглуздість, ми приймаємо абсурдність життя і живемо в гармонії з ним, ми можемо знайти в ньому сенс і радість.

Логічно завершуючи вищесказане, доречно буде навести наступну цитату автора: «Подальша діяльність — це або несвідоме повернення в ланцюг, або остаточне пробудження. З часом, у кінці пробудження впливає наслідок: самогубство або видужання». Тобто, інтерпретуючи образ Сізіфа, можна стверджувати, що врешті решт він або викотить камінь нагору, «видужавши», або зникне в безглуздому й абсурдному існуванні.